

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/38/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2322010348
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2322010348.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov Mgr. Michala Polláka a Mgr. Kristíny Ferencziovej, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX, pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g), ods. 2 písm. b) Trestného zákona, o odvolaní prokurátorky Okresnej prokuratúry Galanta proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 18.01.2023 č.k. 31T/24/2022 - 61, na verejnom zasadnutí konanom dňa 15.6.2023 takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Trestného poriadku sa napadnutý rozsudok zrušuje vo výroku o treste.

II. Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovaný:

A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., hlásený trvalý pobyt D.,

odsudzuje:

Podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona, s poukazom na § 36 písm. l), § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Galanta rozsudkom zo dňa 18.1.2023, č.k. 31T/24/2022 - 61 uznal obžalovaného za vinného, že

dňa 31.12.2021 v čase okolo 6.10 hod. v predajni Tesco na ulici E. F. D. odcudzil 0,5 l fľašu vodky St. Nicolaus 37,5 % ktorú si vložil do vnútorného vrečka bundy a bez zaplattenia prešiel cez samoobslužné pokladne, čím spôsobil spoločnosti TESCO STORES SR, a.s., IČO: 31 321 828, škodu vo výške 3,69 €, pričom bol rozhodnutím Obvodného oddelenia Policajného zboru Sládkovičovo č. A2200545119 dňa 01.06.2021 postihnutý za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov a trestným rozkazom Okresného súdu Galanta sp. zn. 0T/147/2021 zo dňa 11.06.2021, právoplatný toho dňa, odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g) Trestného zákona,

teda prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený, čím spáchal úmyselný prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g), ods. 2 písm. b) Trestného zákona. Za to súd obžalovanému podľa § 212 ods. 2 a § 54 Trestného zákona s použitím § 43 Trestného zákona, s poukazom na § 36 písm. l) a § 37 písm. m) Trestného zákona, uložil ďalší trest povinnej práce vo

výmere 70 (sedemdesiat) hodín. Zároveň podľa § 55 ods. 1 Trestného zákona, s poukazom na § 51 ods. 3, ods. 4 Trestného zákona, na dobu výkonu trestu povinnej práce uložil obžalovanému zákaz požívania alkoholu a iných návykových látok.

2. Proti tomuto rozsudku podala odvolanie prokurátorka, a to do výroku o treste v neprospech obžalovaného. Obžalovaný sa na hlavnom pojednávaní vzdal práva na podanie odvolania.

3. Podaním doručeným prvostupňovému súdu dňa 28.2.2023 prokurátorka písomne odôvodnila podané odvolanie nasledovne (skrátene):

3.1. U obžalovaného A. B. sa jedná o špeciálneho recidivistu páchajúceho predovšetkým majetkovú trestnú činnosť. Súd práve takému obžalovanému uložil ďalší trest povinnej práce vo výmere 70 hodín, čo je výmera takmer na spodnej hranici trestnej sadzby pri ukladaní trestu povinnej práce. Súd pri ukladaní trestu nezohľadnil tú skutočnosť, že u obžalovaného sa jedná o osobu, na ktorú ani podmienený odklad výkonu trestu odňatia slobody nemal prevýchovný účel a tento sa opätovne (dokonca opakovane v skúšobnej dobe) dopustil rovnakej trestnej činnosti.

3.2. Má za to, že výška tohto trestu nie je zo strany súdu ani logickým spôsobom zdôvodnená, keď na jednej strane uvádza, že je potrebné uložiť obžalovanému ďalší trest tak, aby celková výmera ukladaného trestu povinnej práce neprekročila najvyššie dovolenú výmeru pre tento trest (čo je 300 hodín) a zároveň neuvádza, z akého dôvodu má za to, že u recidivistu, ktorý sa opakovane dopúšťa majetkových deliktov (či už na priestupkovej alebo trestnoprávnej úrovni), ukladá trest povinnej práce vo výmere 70 hodín (a nie 120 hodín, čo by pri nevykonanom treste povinnej práce vo výmere 180 hodín neprekročilo hornú sadzbu).

3.3. Je toho názoru, že v konkrétnom prípade ukladanie trestu povinnej práce je neprimerané a zároveň aj nespravodlivé. Prihliadnuc na všetky okolnosti prípadu je potrebné okrem iného vzhliadnuť, že u obžalovaného (z pohľadu kriminologického) sa jedná o osobu, ktorá sa dopustila celkovo spáchania 4 trestných činov (z toho 3 krádeže) a má bohatú priestupkovú minulosť. Takáto osoba sa dopustila spáchania tohto trestného činu krádeže takým spôsobom, že odcudzil 31.12.2021 fľašu alkoholu. Nejedná sa teda o osobu, ktorá by bola v stave núdze z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov, keďže v zmysle zápisnice o výsluchu obvineného bol (možno stále je) A. B. zamestnaný v G., D.. Prihliadnuc na spôsob páchania trestného činu je neprípustné, aby osoba, ktorá márnivo opakovane kradne alkoholické nápoje dostala tak mierny trest, ako mu bol v konkrétnom prípade uložený.

3.4. Uloženie trestu povinnej práce tak, ako to odôvodnil súd, stráca význam, keď obžalovaný spáchal trestný čin (nielen tento konkrétny) v skúšobnej dobe podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. OT/147/2021, a teda možno predpokladať, že súd bude rozhodovať o neosvedčení odsúdeného v skúšobnej dobe podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody.

3.5. Za tejto situácie má za to, že adekvátny, primeraný a aj spravodlivý by v prípade obžalovaného A. B. bol jedine nepodmienený (hoci aj v miernejšej výmere) trest odňatia slobody, nakoľko ani predchádzajúce alternatívne tresty nevedli u obžalovaného k prevýchove a je zrejmé, že u obžalovaného sa jedná o osobu, ktorá nerešpektuje autoritatívne rozhodnutia orgánov verejnej moci.

3.6. Argumentuje tým, že neobstojí odôvodnenie súdu v tom smere, že uložením trestu odňatia slobody by sa negoval doterajší pozitívny vplyv ochranného liečenia a sťažilo sa opätovné začlenenie obžalovaného do normálneho života. Obžalovaný spáchal dva úmyselné trestné činy počas skúšobnej doby podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody (v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. OT/147/2021), a teda je možné dôvodiť, že príde k rozhodnutiu o neosvedčení odsúdeného a nariadeniu výkonu trestu, kedy aj v podmienkach výkonu trestu odňatia slobody sú vytvorené podmienky pre výkon uloženého ochranného liečenia a možno predpokladať, že práve v stave vynútenej abstinencie z titulu výkonu trestu odňatia slobody bude ochranné liečenie o to úspešnejšie.

3.7. Záverom navrhuje, aby obžalovanému súd uložil trest odňatia slobody vo výmere na dolnej hranici trestnej sadzby so zaradením pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

4. K podanému odvolaniu prokurátorky sa vyjadril aj obžalovaný, písomným podaním doručeným prvostupňovému súdu dňa 10.2.2023 prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Norberta Horvátha nasledovne (skrátene):

4.1. S uvedenou argumentáciou prokuratúry sa v žiadnom prípade nemôže stotožniť, nakoľko podľa jeho právneho názoru sa súd pri určovaní výmery a druhu trestu riadil práve § 34 ods. 1. ods. 4 Trestného zákona, na ktoré prokuratúra poukazuje. Súd zohľadnil všetky zákonom stanovené kritériá podstatné z hľadiska zásad ukladaní trestov. Základným účelom trestania protiprávnej činnosti je prevýchova páchatel'a a uložený trest má zabezpečiť, že páchatel' nebude ďalej páchať trestnú činnosť, a tým ochráni pred takýmto konaním spoločnosť. Z jeho faktického správania ako i z jeho vyjadrení pred súdom na

hlavnom pojednávaní a predovšetkým z vyjadrenia liečebného ústavu, kde sa lieči zo závislosti na alkohole absolútne presvedčivo vyplýva, že k jeho náprave už došlo (resp. priebežne dochádza vplyvom liečby). Uvedomil si nezákonnosť svojho konania, toto oľutoval a rozhodne ho nemá záujem opakovať. Má za to, že je jednoznačne a objektívne na najlepšej ceste začleniť sa do normálneho života, viesť riadny život a byť tak osožným pre svoju rodinu (predovšetkým svoje maloleté deti). Súd síce zohľadnil jeho predchádzajúci život, pričom riadne a zákonne na tieto fakty vzhliadol ako priťažujúcu okolnosť, avšak v súlade so zmyslom a účelom zákona zohľadnil predovšetkým pozitívny vplyv ústavnej liečby na jeho správanie. Argumentuje tým, že trest navrhovaný prokuratúrou je tak v jasnom rozpore so zmyslom a účelom zákona a zneagoval by pozitívny výsledok dosiahnutý ochranným opatrením - ústavnou liečbou uloženou mu skorším rozsudkom súdu. Práve návrh prokuratúry na uloženie prísnejšieho trestu (v danom prípade trestu odňatia slobody), by mu bolo možné uložiť iba pri absolútnej ignorácii týchto zákonných ustanovení. Neprávoplatne uložený trest je podľa jeho názoru absolútne v súlade s platnými právnymi predpismi, relevantnými ustanoveniami Trestného zákona i so zmyslom a účelom zákona a predovšetkým je dostatočný pre naplnenie svojej funkcie.

4.2. Čo sa týka vyjadrenia o prípadnom rozhodovaní o možnom neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody (vedeného na súde pod sp. zn. OT/147/2021), poukazuje na to, že súd je v čase rozhodovania povinný rozhodovať na základe aktuálneho skutkového a právneho stavu, nie na základe v budúcnosti možno nastávajúcich neistých okolností.

4.3. Vzhľadom na vyššie uvedené navrhuje odvolaciemu súdu s odkazom na § 319 Trestného poriadku zamietnuť odvolanie prokuratúry, nakoľko nie je dôvodné a trest mu uložený je absolútne v súlade s relevantnými ustanoveniami Trestného zákona a je dostatočný na to, aby splnil svoju funkciu a účel.

5. Na rozhodnutie o odvolaní prokuratúry nariadil tunajší súd verejné zasadnutie, ktoré sa konalo za prítomnosti prokurátora, obžalovaného, jeho obhajcu a v neprítomnosti poškodeného. Prítomný prokurátor na verejnom zasadnutí navrhol rozhodnúť tak, ako je uvedené v odvolaní okresnej prokuratúry. Obhajca obžalovaného sa v pridržal písomného vyjadrenia k odvolaniu prokuratúry a navrhol odvolanie prokuratúry zamietnuť, prípadne, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a sám rozhodol tak, že upustí od uloženia ďalšieho trestu, pretože trest, ktorý si obžalovaný práve odpykáva, je dostatočnou nápravou a od času, kedy absolvoval ochranné liečenie ústavnou formou sa nedopustil spáchania trestnej činnosti a ďalší nepodmienečný trest by nesplnil účel zaradenia páchatela do riadneho života. Obžalovaný sa pridržal tvrdení svojho obhajcu.

6. Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,

b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,

c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,

d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,

e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo

f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku ak po zrušení napadnutého rozsudku alebo niektorej jeho časti treba urobiť vo veci nové rozhodnutie, vráti odvolací súd vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, len vtedy, ak by doplnenie konania odvolacím súdom bolo spojené s neprímeranými ťažkosťami alebo by mohlo viesť k iným skutkovým záverom.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

7. Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podala prokurátorka ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výroku o treste, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie prokurátorky je dôvodné.

8. Rozsudkom citovaným v odseku 1 bol obžalovaný uznaný za vinného zo spáchania tam citovaného úmyselného prečinu. Na hlavnom pojednávaní obžalovaný v súlade s ustanovením § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku vyhlásil, že sa cíti byť vinný. Vzhľadom k tomu, že obžalovaný odpovedal kladne na otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Trestného poriadku a prokurátorka nemala žiadne námietky k priznaniu obžalovaného, súd prijal vyhlásenie obžalovaného. Súd uznal vinu obžalovaného v celom rozsahu, čím sa rozsah dokazovania obmedzil iba na dokazovanie súvisiace s ukladaným trestom.

9. Prvostupňový súd odôvodnil rozhodnutie o treste tak, že nezistil nepatrnú závažnosť konania na použitie špecifického materiálneho korektívu vzhľadom na úmyselné zavinenie obžalovaného a opakované páchanie tohto trestného činu. Hoci obžalovaný spáchal trestný čin skôr, ako bol vyhlásený odsudzujúci rozsudok Okresného súdu Galanta sp. zn. OT/263/2021 dňa 16.02.2022, nejedná sa o súbeh pre skoršie doručenie trestného rozkazu v uvedenom konaní dňa 27.10.2021 (R 52/1971). Nejedná sa ani čiastkové útoky pokračovacieho trestného činu, keďže skutky nespája objektívna súvislosť v čase, ktorá pri tomto druhu trestnej činnosti môže predstavovať dni, najviac týždne, určite nie vyše dva mesiace, a navyše mu medzi skutkami bolo oznámené vznesenie obvinenia v uvedenom konaní. U obžalovaného zistil 1 poľahčujúcu okolnosť - priznal sa k spáchaniu trestného činu a úprimne ho oľutoval, a 1 priťažujúcu okolnosť - bol už za trestný čin odsúdený rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. OT/263/2021 zo dňa 16.02.2022

10. Pri určovaní druhu a výmery trestu prvostupňový súd vzhľadom na nie vysokú závažnosť skutku, okolnosti jeho spáchania ako aj pokrok, ktorý obžalovaný od spáchania dosiahol, považoval súd za najvhodnejší trest povinnej práce. Obžalovaný sa trestnej činnosti dopúšťal v súvislosti s požívaním alkoholu, pričom od 06.06.2022 nastúpil liečbu a tá podľa vyjadrenia liečebného ústavu napreduje pozitívne. Uložením trestu odňatia slobody (ktorý nie je možné podmiennečne odložiť pre spáchanie skutku v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia) by sa negoval doterajší pozitívny vplyv ochranného liečenia a sťažilo sa opätovné začlenenie obžalovaného do normálneho života. Trest povinnej práce tomuto naopak napomáha tým, že obžalovaný bude ponechaný vo svojom sociálnom prostredí s novými pracovnými povinnosťami a zároveň bude u neho kontrolovaný uložený zákaz požívania alkoholu. Ak obžalovaný v tejto skúške neuspje, bude mu tak či tak trest premenený na trest odňatia slobody. Keďže obžalovaný má uložený doteraz nevykonaný trest povinnej práce vo výmere 180 hodín, ukladal mu ďalší trest tak, aby spolu nepresiahli najvyššiu výmeru dovolenú zákonom, ktorá je 300 hodín, pričom vzhľadom na uvedenú závažnosť činu ako aj po zohľadnení uvedeného trestu ho uložil vo výmere 70 hodín. Zároveň mu uložil aj zákaz požívania alkoholu počas výkonu tohto trestu.

11. Po preskúmaní správnosti uloženia trestu, z pohľadu námietok, ktoré v odvolaní uviedla prokurátorka, dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie je dôvodné a uloženie trestu povinnej práce je trestom neprímerane miernym.

12. Zhodnotenie osoby obžalovaného a v tejto korelácii uloženie trestu povinnej práce, zhodnotil prokurátor vo svojom odvolaní rovnakým spôsobom, akým naňho nazerá aj odvolací súd. V plnom rozsahu je potrebné súhlasiť s názormi prokurátora, ktoré sú citované v ods. 3. 1. až 3. 5. tohto rozsudku a preto ich nie je potrebné opakovať. Možno zhrnúť to, že prvostupňový súd vzal do úvahy iba skutočnosti svedčiace v prospech obžalovaného, ktorými odôvodnil neuloženie nepodmiennečného trestu odňatia slobody, ktorý by pripadal do úvahy. Prvostupňový súd neprímeraným spôsobom zvýraznil pokrok obžalovaného vo vzťahu k vykonávaniu protialkoholického liečenia, na úkor kritického zhodnotenia jeho

správania sa počas výkonu predchádzajúceho trestu. To, že obžalovaný úspešným spôsobom absolvuje protialkoholické liečenie, nesvedčí o náprave obžalovaného ako páchatela úmyselnej trestnej činnosti. Úspešné vykonanie protialkoholického liečenia, je jeden z krokov, ktoré môžu viesť k jeho náprave, k tomu, aby v budúcnosti už viedol riadny život a nedopúšťal sa páchania trestnej činnosti. Významom dôležitejšou skutočnosťou je však to, že obžalovaných aj po uložení trestu, ktorý nebol spojený s odňatím slobody, dopustil sa rovnakého druhu trestnej činnosti, za akú bol podmiennečne odsúdený. Rovnako je dôležitá aj skutočnosť, že ide o páchatela viacnásobnej úmyselnej trestnej činnosti, ktorý bol navyše opakovane priestupkovom postihovaný.

13. S prihliadnutím na tieto skutočnosti dospel odvolací súd k záveru, že v prípade obžalovaného je pri ukladaní trestu potrebné postupovať tak, že mu bude uložený prísnejší trest ako bol trest predchádzajúci. Uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody, aby malo v prípade obžalovaného v prvom rade splniť účel takzvanej individuálnej prevencie. Pokiaľ prvostupňový súd uložil obžalovanému rovnaký druh trestu, aký mu bol uložený predtým, ako sa dopustil spáchania rovnakého druhu trestnej činnosti, možno z toho vyvodiť záver, že tento druh trestnoprávnej sankcie nemal na obžalovaného zamýšľaný účinok. Preto je potrebné pristúpiť k uloženiu prísnejšej sankcie v podobe trestu odňatia slobody. Význam toho, že obžalovaný v súčasnosti absolvuje protialkoholické liečenie, bol zo strany prvostupňového súdu neprimerane preceňovaný, nakoľko aj úspešné absolvovanie takéhoto liečenia, samo osebe nezaručuje vedenie riadneho života do budúcnosti, bez páchania trestnej činnosti a naplnenie tak jedného z účelov trestu, ako ho vymedzuje ustanovenie § 34 ods. 1 Trestného zákona.

14. Uvedenú chybu napadnutého výroku o treste, bolo možné napraviť priamo v odvolacom konaní, po zrušení toho výroku. Prvostupňový súd vykonal dokazovanie v rozsahu dostatočnom na nové rozhodnutie o treste, preto odvolací súd sám, postupom podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku, po zrušení napadnutého výroku o treste, rozhodol týmto rozsudkom. Obžalovanému uložil trest odňatia slobody v minimálnej výmere 6 mesiacov, keď zistil iba jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona. Uloženie trestu odňatia slobody v minimálnej výmere, je postačujúci trest s prihliadnutím na to, že obžalovaný v minulosti nebol vo výkone trestu odňatia slobody a jeho kritický postoj k trestnej činnosti možno hodnotiť pozitívne. Nakoľko nebol doposiaľ vo výkone trestu odňatia slobody, súd ho na výkon tohto trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3: 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.